శ్రీ రంధి సోమరాజు

డబ్బున్నోళ్ళంటేనే ఎంత మోజు!

ఇరవై ఆరో నెంబరు బస్సు సింహాచలంనుంచి బయలుదేరి గోపాలపట్నం, మర్రిపాలెంమీదుగా మాంచి హుషారుగా జోరుగావచ్చి 104 బస్సుస్టాండ్ దగ్గర ఆగింది. అప్పుడే బ్యాస్కెట్ బాలంత వున్న ఎర్రని సూర్యుడు ఆటలో ఓడిపోయిన వాడిలా కృంగిపోతూ కనుమరుగైపోయాడు.

అప్పుడే నిండు యవ్వనంతో పంచదార కలశంలా చవులూరించే మచ్చలేని మామిడిపండు చిన్నది, తెల్లని నవ్వుల పలువరుసతో సన్నని చిక్కని కాటుక కన్నులతో బస్సు ఎక్కుతూ 'ఒరేయ్ ఫోను చెయ్యడం మరచిపోకు. టాక్సీలూ దొరకలేదు, ఆటోలూ దొరకలేదని చెప్పు. చిన వాల్తేరుకు మనిషిని పంపమనీ చెప్పు. మరచిపోకు.' కంఠం శ్రావ్యంగా వీణకన్న మధురంగా మోగించింది. అందరి చూపులూ అటు తిరిగాయి.

అడ్డుగావున్న జనం అటే చూశారు. తమకు అడ్డుగావున్న వాళ్ళను తిట్టుకుంటూ కనబడని ఆ జవ్వనిని చూసేందుకు వీలుచిక్కని చాలమంది మనసులో చికాకు పడిపోయారు. ఒక్కసారైన చూడక పోతే తప్పకదూ అనుకున్నారు.

జనం ఆవిడకు చాల సులువుగా దారి యిచ్చేశారు. బహుశా ఆమె చేతి వజ్రాల గాజుల మహిమో...ఖరీదైన ఎలక్ట్రానిక్ రేడియమ్ డయల్ రిస్టువాచ్ మహిమో...వాళ్ళ యిళ్ళకు 'ఇందిరమ్మ' వచ్చినట్లు మూర్ఛపోతూ వెనక్కి వెనక్కి తగ్గిపోయారు. దారి సులభం చేశారు.

రెండో సీట్లోవున్న ఇద్దరిలో ఓ ముసలమ్మ పోతూ పోతూ 'ఇలా కూచో తల్లీ...' అంటూ లాలనగా ముద్దుగా అప్పుడే వచ్చిన వారికి ఎప్పటికీ దొరకని సీటు చప్పున యిచ్చేసి తను ఏదో గొప్ప సహాయం చేసినట్లు మహ ఇదైపోయి దిగిపోయింది. గొప్పవాళ్ళకు సహాయం చేశాం అన్న మహగొప్ప ఆనందమేదో ఆమె కంటిలో మెరిసింది. 'ఇందిర'కే వోటు వేసినట్లు మహ సంబరపడిపోయింది.

కళ్ళల్లో చిలక నవ్వులు మెరిపిస్తూ పక్కనున్న ఆవిడ ఎలాంటి ఆవిడో ఒకసారి పరిశీలించి చూసుకొని, తన వెనుక మగవాళ్ళున్నట్టు అంతకుముందే గ్రహించి, తనముందు స్త్రీలే కూర్చున్నట్లు తెలుస్తూనేవున్న విషయం మనసులోనే నిలుపుకోని 'చి...ఛీ సమయానికి కారు చెడిపోయింది అని గుంజాటనపడుతూ చాతకాని డ్రైవర్ను తిట్టుకుంటూ, పరమేశ్వరి సినిమా హాలుదగ్గర వాల్ పోష్టర్లో ఎన్. టి. ఆర్.ను చూసి నిత్య యవ్వనుడు ఇంకా ఎంత వుషారు' అని తమలపాకులు సేవించిన పెదవుల్లోంచి పైకుబికిన సుకుమారమైన నవ్వుల వెన్నెలల్ని మొగాన వెలిగించింది. ఆ ముసలమ్మ యిచ్చిన సీటు ఇంకా తగ్గని వెచ్చదనానికి సహించలేని లక్షణమేదో ఆమె మొగంలో విల విల తన్నుకుంది. మెడలోని హారాలు, చీరలోని జరీపువ్వుల విలువలు అక్కడ ఆ బస్సులో ఆమెను కూర్చోనివ్వడంలేదు. లక్షలు విలువచేసే చెవుల సౌందర్యం, అంతకు రెట్టింపు విలువుండే ఆ లోలకుల నాజూకు, పనితనం కళ్ళముందు మెరిసిపోతూవుంటే తనలోంచి వెల్లువలై ప్రవహిస్తూ, ఆ బస్సులో పేరుకపోయిన కుళ్ళు కంపును తుడిచేసి ఫ్రెష్‌గా అందరికీ అమృతపు జల్లుల్లా సువాసనల నందించిన తన ఉడుపుల్లోంచి పెల్లుబికే సుగంధ పరిమళం ఆ బస్సుకు ప్రాణంపోసినందుకు మహదానంద పడిపోయింది. తనలోంచి ఏదో వెలుతురు వాళ్ళ మొగాలమీదపడి వాళ్ళను వెలిగించినట్లు భావించింది.

బస్సు ఆగుతూ కదులుతూవుంది. జనం ఎక్కుతూ దిగుతూ వున్నారు. సినిమాలవేళ దాటిపోవడంవల్ల బస్సు మరీ ఇరకాటంగా లేదు. చాలమంది దిగిపోవడమేకాని ఎక్కేవాళ్ళు పల్చబడిపోయారు.

నవరత్నాలను బుల్లి బుల్లి ముత్యాల గుత్తులమధ్య పొదిగిన ఆ సొగసు లోలకుల్ని ఒకరు చూస్తూవుంటే, ఒకరు ఆమె చేతి గడియారంవైపే చూస్తున్నారు. ఒకరు ఆ చీర సౌందర్యానికి ముచ్చట పడిపోతూవుంటే, ఒకరు కాళ్ళ పాంజేబు పట్టాల్లోని పనితనం, సొగసులకు ముచ్చటపడిపోతున్నారు. పైపైకి తేలికనిపించే ఆ చీరలోని లంగా తళతళలకు కొందరు మోజు పడిపోతూ ఆ వజ్రాల గాజుల మీద నిలబడిపోతున్నారు.

ఆ అందంముందు ఏ సినీ హీరోయినైనా బలాదూరే అంటూ కొద్దిమందిమాత్రం ఆమె మొగంవైపు చూడగలిగే అదృష్టవంతులు ఉక్కిరి బిక్కిరైపోతున్నారు. ఆ చెంపల సౌకుమార్యానికి జ్వాలలా సూదంటురాయిలా లాగుకుంటూ గుండెల్ని పంటెక్కించేస్తూవుంటే, అటు చూడగలిగిన అదృష్టవంతులు ఉక్కిరిబిక్కిరై పోతున్నారు. వెనుకనున్నవారు జుత్తుముడి, మెడ సొగసుచూస్తూ బెంగపడి పోతున్నారు.

ఈలోగా దుర్గాలమ్మ గుడి రానే వచ్చింది. అంటే బస్సు పూర్ణామార్కెట్‌కు వచ్చిందన్నమాట. మూడువంతులు దిగిపోయారు. అంతకు రెట్టింపు ఎక్కారు. ఈసారి బస్సు కొంచెం సందడిగానే వుంది.

ఏవేవో మాటల కలయికల, 'ధ్వని తరంగాలు' ఆమెకు చికాకు కలిగిస్తూనే ఉన్నాయి. ఇంతసేపూ డబ్బులడగడం మరచిపోయిన కండక్టర్ 'టికెట్...టికెట్' అన్నాడు. అలా అంటూ ఆమెముందు నిలచాడు.

గుండెల్ని పిండేసే హ్యాండ్‌బ్యాగ్ జిప్ సర్‌నలాగి కొత్త పది రూపాయల కాగితం చివరిఅంచు కండక్టర్ చేతికందించింది. మనిషెంత గొప్పగా వుందో ఈ నోటూ అంత గొప్పగా వుందనుకుంటూ ఉన్న వాటిల్లో మంచినోట్లకోసం వెదికి వెదికి చివరికి నలిగిపోయిన కుళ్ళునోట్లు చిల్లరతోసహా చేతిలో పెట్టాడు.

ఆమె లెక్కచూసుకుంది. 'ఛీ...తను లెక్కపెట్టుకోవడమేమిటీ...' అనుకుంది. నలిగిపోయిన అయిదు రూపాయిలనోటూ, వడలిపోయిన ఆకుల్లాంటి రెండు రెండురూపాయలనోట్లూ, పది పైసలబిళ్ళా,అయిదు పైసలబిళ్ళా ఉన్నాయి. కాదు...వున్నట్లుఆకళ్ళు చూశాయి. పైట సర్దుకుంది. మళ్ళీ చూసింది. అలాగే అనిపించింది. ఆ డబ్బు చేతిలో వుంచినప్పుడు ఆ చేతి లావణ్యానికి కండక్టర్ తూలి పడిపోబోయాడు. వెంటనే ఆమె అతని గుండెలాగిపోయేట్టు 'వన్ నాట్ ఫోర్‌నుండి చినవాల్తేరుకు ఎంత?' అంది.

కళవళపడ్డ కండక్టరు 'అరవై పైసలండీ' అన్నాడు.

'మరి చిల్లరెంత ఇచ్చావు' మామూలుగానే అంది. ఈ మాటతో బస్సులోనివారంతా చాలా ఎలర్ట్ అయిపోయారు.

'తొమ్మిది రూపాయిల నలభై పైసలిచ్చాను. ఓ అయిదు రూపాయిలనోటు, రెండు రెళ్ళూ, ఓ పావలా, పదిపైసలబిళ్ళ ఒకటి, ఐదుపైసలబిళ్ళ ఒకటీ...' అన్నాడు.

మళ్ళీ ఓసారి అతనిచ్చినడబ్బు లెక్కచూసింది. 'ఓ పావలా తక్కువుందే...' అంది.

వెంటనే ఆమె ప్రక్కనే కూర్చున్న విధవరాలు 'వీళ్ళంతే నండి...పావలాలు, అయిదు పైసలబిళ్ళలూ కొట్టేస్తూ వుంటారండి' అంది.

కండక్టరుకు రాగూడనికోపం వచ్చేసింది. 'మాటలు సరిగ్గా రానివ్వండి. కొట్టెయ్యడం గిట్టెయ్యడం మనకు తెలియదు. ఎక్కడ పడిపోయిందో సరిగా చూసుకుంటే...మీకే...' అని అతనింకా ఆమాట పూర్తిచేయకముందే—

'ఏమిటోయ్...ఫూల్‌లా...ఆవిడ ఆఫీసరుగారి భార్య. ఇవ్వలేదంటూవుంటే...నోటికొచ్చినట్లు వాగుతున్నావ్...సరిగా చూడమంటావేమిటి? ఆమెకు లెక్కలు రావనా... ముందు ఇచ్చెయ్ పావలా...' అన్నాడు ఆమె పక్కనే నిలచి ఆమెలోంచి బంగారమేదో తనలోకి ప్రాకిపోతున్నట్లు మహ సంతోషపడి పోతూన్న ఆ పెద్దమనిషి. ఆమెకు ఘోరమైన అన్యాయం జరిగిపోయినట్లు హడావుడై పోయాడు.

వెంటనే మరొకడు 'నేను చూస్తూనే ఉన్నాను. ఆమె లేచి చీర దులుపుకోవడం...పైట సర్దుకోవడం...ఎక్కడా పడందే... పాపం ఆవిడ వంగి కాళ్ళకిందకూడ చూసుకుంది' అంటూ గట్టిగా అరిచాడు ఓ చూపుల గుంటడు.

కండక్టరుకు పిచ్చెక్కినట్లయింది. 'ఆమె కాళ్ళకింద చూసుకుంటే నాకెందుకూ, చీర దులుపుకుంటే నాకెందుకు. నే నిచ్చాను. ఎవడమ్మ మొగుడి సొమ్ముతేను; మీరంతా పారేసుకుంటూవుంటే తీసుకొచ్చి యివ్వడానికి' అనేశాడు కాస్త రఫియన్‌లా.

దీనితో ప్రజలు కుతకుత సున్నంలా ఉడికిపోయారు. 'ఆపు ముందు బస్సు. నీ దగ్గరున్న డబ్బు లెక్కపెట్టు. ఇచ్చిందీ లేందీ తేలిపోద్ది' అన్నాడు ఓ హీరో సర్‌న ముందుకు దూసుకొచ్చి.

'ఇలా అందరికోసం పైస పైసకు లెక్కపెట్టుకుంటూ కూచుంటే మరి బస్సు కదలినట్లే' అన్నాడు కండక్టరు ధీమాగా.

'అయితే ఎవడబ్బసొమ్ము దొబ్బుతావ్...ఆపు బస్సు' అన్నాడు కత్తిలా ఓ తాగుబోతు.

'నా జన్మలో ఒక్కసారికూడ ఎవ్వరికీ నే డబ్బు తక్కువివ్వలేదు. అలా ఎప్పుడూ జరగదు' అన్నాడు కండక్టరు ఉక్రోషంతో.

ఈ మాటలు అలా అలా క్షణ క్షణం బస్సు చక్రాల్నా చుట్టుకుంటూ ముందుకుపోతుంటే హోరా హోరీ యుద్ధం జరిగిపోయే స్థితికి వచ్చేసింది.

జగదాంబ దాటి, రామ్‌నగర్ గవర్నర్ బంగళాదాటి బస్సు సిరిపురం వచ్చేసింది. ఆ స్టాప్ దగ్గర బండి ఆగుతూవుండగా

'అంతా దిగండి. ఊ...తొందరగా దిగిపొండి, బస్సెలా కదులుతుందో చూస్తాను. పావలా ఇవ్వడమో చావడమో ఇవ్వాళ తేలిపోవాల లేకపోతే ఇక్కడికిక్కడే బస్సు తుర తుర తగలడిపోద్ది ... దిగండి ముందు...' అంటూ ప్రళయంగా అరిచాడు ఓ వీర కిశోరం.

ఓ పదిమంది అతనితో దిగారు.. బస్సు కడ్డంగా ప్రాణాలకు తెగించినట్లు నిలబడిపోయారు. డ్రైవరు ఇంజను ఆపివేశాడు.

ఆమూల బస్సులో కెవ్వున అరుపులు. ఏవేవో విరిగి పోతూన్న ధ్వనులు. ఫెళఫెళార్భటాలు. ఆలస్యమైపోతోందని ఇళ్ళదగ్గర తమ కోసం ఎదురుచూస్తూ పిల్లలు ఏడుస్తూ వుంటారని మరోమూల కాకిగోల. అంతా ఎవరికివారు వాళ్ళకు తోచినట్టు, ప్రపంచం అంతా యుద్ధంలో మునిగిపోయినట్లు, బలంకొద్దీ బాంబులు విసురుతున్నారు.

ఇహ ఏమి జరుగుతుందో ఏమీ తెలియడంలేదు. వాళ్ళ హడావుడి చూస్తూవుంటే యూనివర్సిటీముందే బస్సును తగలేసేసేలా వున్నారు.

ఆ వీరావేశం ఎక్కడనుంచి ఎలాపుట్టుకొచ్చింది? అందరిలోనూ కొంపలు మునిగిపోయే ఆవేశం పెరిగిపోయి రెచ్చిపోయి సివాలేస్తోంది.

ఉధృతంగా సైనికుల అరపులు, వికృతంగా మృగాల భరించ నలవికాని కూతలు బస్సును చుట్టుముట్టేశాయి.

ఆమె మళ్ళీ ఏమీ మాట్లాడలేదు. బిక్కచచ్చినట్టు వూరుకుంది. కొడుకు చచ్చిపోయినప్పుడు ఇందిరా గాంధీలా బిగుసుకుపోయింది.

'దిగిపోదాం రండి. వాడు డబ్బు లెక్కపెట్టడు. వీళ్ళు బస్సు తగలెట్టడం మానరు' అంది పక్కనున్న విధవరాలు.

'దిగిపోవాలా' అన్నట్టుగా లేచిందావిడ. 'మరితప్పదా' అన్నట్టు బెంగటిల్లిపోయింది.

'పోనీలెండి...ఎందుకు ఓ పావలాకోసం యింత రభస' అనాలని కూడ అనలేకపోయింది. సుదీర్ఘంగా ఆలోచనలో పడిపోయినట్లుంది, వారసునికోసం దిగులుపడిపోతూన్న ప్రధానిలా.

అప్పుడు ఆ ప్రక్క కింద కూర్చున్న, బస్సులో నిలబడి దాని ఊపులకు తట్టుకోలేని ముసలివాడు ఆకారంలో బిచ్చగాడిలా వున్న వాడు 'ఎందుకయ్యా పావలాకోసం అలా చచ్చిపోతారు. ఇదిగో ఇక్కడుంది తీసుకోండి' అన్నాడు.

అంతా చప్పున తుస్సుమనిపోయారు.

'వెధవ య్యింతవరకు ఎందుకు చెప్పలేదు. చెక్కెయ్యాలనుకొని వుంటాడు' ఎవ్వరో పైకే అనేశారు.

ముసలివాడు 'నిజం నిలకడమీదకాని తెలియదుబాబూ...' అని తనలో తాను గొణుక్కున్నట్లు అన్నాడు. ఆమాట ఎవ్వరూ విన్నట్టులేదు. అల్లరి యింకా సద్దు మణగలేదు.

ఆ పావలా దొరక్కపోతేమాత్రం ఆవిడగారికోసం, ఆవిడను తృప్తి పరచడంకోసం ఆ బస్సు ప్రాణాలు తోడేసేవారు. కండక్టరును డ్రైవర్ను మళ్ళీ నీళ్ళు త్రాగనిచ్చేవారుకాదు.

ఇన్‌గేట్, అవుట్‌గేట్, పోలీసు స్టేషను, పిచ్చాసుపత్రి దాటి బస్సు చినవాల్తేరు చేరింది.

ఆమెతోపాటు ఆ ముసలివాడూ దిగాడు.

వంగి చేతికర్ర పుచ్చుకొని మెల్లగా దీనంగా అపనిందను మోస్తూ ఎవరివైపూ చూడకుండా 'అంతా చల్లగా ఇళ్ళకు చేరుకున్నారు...చాల్లే...' అని తనలో తాననుకుఃన్నట్లు అనుకున్నాడు. ఈ మాట ఆవిడకు చేరనే చేరింది.

ఇంటికి పనిమనిషి తోడురాగా కదిలి, గిబగబా బాత్‌రూమ్‌కు పోయి ఆ చీర, జాకెట్టు, లంగా, బ్రా వూడదీసి ఓ మూలకు విసిరేసింది.

అప్పుడే టక్‌మని ఏదో ధ్వని—

రైళ్ళు గుద్దుకున్నట్టు, విమానం కూలిపోయినట్టు!

చూస్తే పావలా.

తను దిగంబరంగా వుంది.

షవర్‌లోంచి నీళ్ళు దేశప్రజల ప్రాణాలు తోడేసిన రాజ్‌నారాయణ్ దుశ్చేష్టల్లా ఒళ్ళంతా సర్ సర్‌న ఎడతెరిపి లేకుండ ఆక్రమిస్తున్నాయి.

'పాపం కండక్టర్...' అనుకుంది.

దేశనాయకుల అవక తవకలు చూడలేక కన్నుమూసిన జయప్రకాష్‌లా తల్లడిల్లిపోయింది.

జాకెట్‌కు, బ్రాకు మధ్య ఎలాపడిందో... !

ఇంతకీ ఆ ముసలివాడు తన స్వంతడబ్బు దానం చేశాడా? అంత పేదవాడు...అంత తెలివున్నట్టు కనబడనివాడు! వాడికి ఇంత గొప్ప ఆలోచన ఎలా పుట్టింది? అతను ఇవ్వకపోతే ఘోరాతి ఘోరం జరిగిపోయేది. భగవంతుడిలా కాపాడాడు. నిజంగా అతను భగవంతుడు!

'అంతా చల్లగా ఇళ్ళకు చేరుకున్నారు...చాల్లే...'

ఆ మాటలు గుండెల్ని చిదిమేస్తున్నాయి.

ఉదయం తన భర్త ఒక వందరూపాయలు తక్కువ ఉన్నాయి, మరోసారి ఇస్తానంటున్నా అయిదువందలకు తక్కువైతే పనిచెయ్యనని తిప్పికొట్టిన సంగతి ఆమెను కుళ్ళబొడిచేసింది. అందులో అదిలించం. ఈ నగలు, ఈ రవ్వల గాజులు, ఈ లోలకులు, ఈ బ్రా, ఈ జాకెట్టు అన్నీ ఆ లంచాల బాపతే! కాని తను పావలా దొరికింది అని అనలేకపోయింది.

భారతి

చందా వివరములు

	ఏజంటుద్వారా	పోస్టులో
విడి ప్రతి	రు. 2-00	-
సంవత్సరచందా	రు. 24-00	25-80

ఒకేసారి ఆంధ్రపత్రిక ఆఫీసుకు నేరుగా చెల్లిస్తే సంవత్సరచందా 18-00

మేనేజరు
భారతి

ఈచీర, ఈదుస్తులు అన్నీ...అన్నీ దుర్గంధంతో నిండిపోతూన్నట్లున్నాయి. ఓ పావలాయేగా అనుకోలేకపోయింది తను.

ఉదారబుద్ధి ఈ రక్తంలో ఏడ్చి చావలేదు.

ఈ డబ్బురూపంలో ఈ లోకంముందు ఎంత గొప్పగా ఆ క్షణంలో తను నిలచిపోయింది !

ఎలాంటి వారికైనా ఓ రోజుంటుందట! తను కుళ్ళి కుళ్ళి ఛస్తున్న రోజు ఇది.

పాపం ఆ ముసలివాడు అంతటి ఉదారుడు, మానవత్వం రూపు దాల్చినవాడు నిందను నెత్తిని వేసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

ధనవంతులంటే ఈ ప్రజలకింత మోజేమిటో! ఒక్కరూ ఆ కండక్టరు తరఫున మాట్లాడలేదు. అందుకే ఆవిడను అలా కొలుస్తున్నారు! ఇంతకన్న ఘోరం మరొకటి వుండదు.

'అంతా చల్లగా ఇళ్ళకు చేరుకున్నారు. చాల్లే...' ఆ పేదవాని గుండెల్లో ఎలా పుట్టుకొచ్చింది ఆ దయాదేవత! మళ్ళీ మళ్ళీ ఆ మాటలే గుండెల్లో కలయ తిరుగుతున్నాయి.

ఆమె కళ్ళల్లో నీళ్ళు...కాదు...కాదు, పైనుంచి జారుతూన్న షవర్ కన్నీళ్ళు...పాపం !

ఇందాక పడమట అస్తమించిపోయిన ముసలి సూర్యుడు; అతగాడి ఓడిపోయి, కమిలిపోయిన ముఖం, ఆమె కళ్ళముందు భయంకరంగా నిలిపి, ఆమె గుండె కాయను ఒలుచుకొని నోట కరచుకొని గెద్దలా మాయమైపోయాడు !

చర్మం కరుగుతున్న దృశ్యం

శ్రీ కె. రామ్మోహనరాజు

గుండెలు మండుతున్నాయ్
చిలుంపట్టిన కత్తిలావున్న నల్లని మేఘపు అంచుకు
మెరుపులు పదును పెడుతున్నాయి
శోకమయ వర్తులాలన్నీ నా చుట్టూ
గిరగిర తిరుగుతున్నాయి
ఒక్కో వర్తులం నన్నొరుసుకపోయినప్పుడల్లా
సుప్త చైతన్యం ఒక్కో మెట్టుగా మేల్కొంటున్నది
చెట్టుకింద గుడ్డ ఊయల్లో నగ్న శిశువు ప్రశ్నిస్తుంది
నా భవిష్యత్తుకి మీరిచ్చే భద్రత ఏమిటని !
వ్యవస్థపట్ల ధిక్కారంగా ఎక్కడో ఒక సంకెల
కదులుతుంది — తెగడానికి సిద్ధంగా
రక్తం స్రవిస్తున్న గాయాలతో అజ్ఞాతయోధుడు
ఘోషిస్తాడు — తిరగబడమని
పత్రికల్లో కార్టూనులు మాత్రమే చూసే
వాడికి యుగలక్షణం అర్థంకాదు
లోకంలో కోటికోట్ల బానిస పీనుగలు
వాళ్ల కైదడుగుల నేలకాదు అంగుళం గుడ్డకూడాలేదు
కర్మ భూమిలో కర్షకునిది సేద్యం
హస్తినలో కౌరవులది రాజ్యం.

నేడో రేపో ఈ పక్షి తన రెక్కలు
విశాలంగా చాస్తుంది
నేడో రేపో ఈ పక్షి పాత ప్రపంచాన్నంతా
పూడ్చి వేస్తుంది
వేల వందల సంవత్సరాల అణచివేత
మరిగి మరిగి లావాగా బయటికి వస్తుంది
వ్యవస్థ ఎండిపోయిన ముళ్ళపొద
వ్యవస్థ పుచ్చిపోయిన చెట్లున్న అడివి
ఈ నడుస్తున్న వెసువియస్‌లు పగిలి
ముళ్లపొదలు మసైపోయి, పుచ్చిపోయిన చెట్లున్న
అడివంతా కాలిపోయి
విజ్ఞానం విముక్తమవుతుంది
అప్పుడిక ఈ శవాలు కాలుతున్న
వాసన వుండదు
ఈ చర్మం కరుగుతున్న
దృశ్యాలుండవు.